

Den for Tiden gældende Bestemmelse, at en Kommune kun kan betale $\frac{3}{4}$ af Sygekassekontingentet for et ubemidlet Medlem, er man i Udvalget og ogsaa med Ministeren enedes om at opretholde. Naar Bestemmelsen fortolkes saaledes, som Udvalget mener, den maa fortolkes: at en Kommune har Ret til at betale Kontingent for et Medlem i indtil 9 Maaneder af det løbende Regnskabsaar, vil det kunne være fuldt ud tilstrækkeligt til, at der kan bringes Hjælp, hvor Hjælp er fornøden. Ændringsforslag Nr. 8 tilsigter at klare et Spørgsmaal, som maaske til at begynde med ikke var fuldkommen klart. I det fremsatte Lovforslag havde man den Bestemmelse, at en Overenskomst, som blev truffet mellem Læger eller Tandlæger og Sygekasserne, skulde for at være gældende godkendes af Indenrigsministeren. Man var i Udvalget enig om, at dette i Virkeligheden skulde forstaas saaledes, at ogsaa i de Tilfælde, hvor en Overenskomst ikke forelaa, enten fordi den var bristet, eller fordi den var udløbet uden at være blevet fornyet, var det rimeligt, at de samme Konsekvenser indtraadte som i de Tilfælde, hvor Indenrigsministeren eventuelt havde nægtet sin Godkendelse, og det blev man forholdsvis hurtigt og let enig om.

Jeg skal dernæst nævne, at Ændringsforslag Nr. 10 indfører en Dispensationsbestemmelse, som gør det muligt at optage Medlemmer ogsaa efter 40 Aars Alderen, selv om Vedtægten fastsætter 40 Aar som Aldersgrænse. Det kan have sin Betydning ved forskellige Lejligheder, f. Eks. overfor en Mand eller Kvinde, der vender hjem fra Udlandet i en Alder, der er højere end vedkommende Sygekasses Aldersgrænse, men i øvrigt opfylder Betingelserne for Optagelse som ubemidlet Medlem.

I Ændringsforslag Nr. 11 foreslaas det, at § 16 i Lovforslaget skal udgaa. Det er den Paragraf, der omhandler Genforsikringspligten for Begravelseskasser. Naar dette foreslaas, er det ikke, fordi man ikke anerkender Nødvendigheden af, at disse Kasser maa sikre sig i saa Henseende, men man er klar over, at det er et Spørgsmaal, der maa løses gennem en særlig Lov, og det er Grunden til, at Ændringsforslaget stilles.

Saa er der endelig til Slutning foreslaaet en Bestemmelse, der siger, at i Samlingen 1923—24 skal der forelægges Forslag til Revision af Loven. Dette har man anset for rimeligt under Henblik paa de ret uberegnelige Tider, vi gaar i Møde, men tillige af den Grund, som bl. a. ogsaa er fremhævet af den højtærede Indenrigs-

minister, at der kan være forskellige Spørgsmaal, som man til den Tid kommer til at tage under Overvejelse, og hvis Løsning den højtærede Indenrigsminister selv vil være i Stand til at finde den bedste Form for. Der har allerede i Udvalget været en Deputation fra almindelig dansk Lægeforening, som har bragt forskellige Spørgsmaal paa Tale, som Udvalget maatte indrømme, at der i Virkeligheden var god Grund til at gøre til Genstand for Forhandling; men det var ikke muligt i Øjeblikket at faa dem drøftet tilstrækkeligt, Tiden var for fremrykket dertil.

I øvrigt kan jeg udtale min Glæde over, at det er lykkedes Udvalget at tilendebringe Forhandlingerne om dette ikke mindst for de kronisk syge betydningsfulde Lovforslag paa et saa tidligt Tidspunkt, at der kan gives det andet Ting fornøden Lejlighed til Overvejelse og Drøftelse, saaledes at man kan nære et berettiget Haab om, at den Bestemmelse i Lovforslaget, at det skulde træde i Kraft den 1. Juli i Aar, virkelig kan komme til Udførelse.

Hermed skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag.

Johannes Lou: Jeg kan helt og fuldt slutte mig til, hvad Udvalgets ærede Ordfører paa samtlige Partiers Vegne har udtalt om Ændringsforslagene og om selve Lovforslaget. Der er kun et enkelt Punkt, som jeg vil tillade mig at berøre. Det er den Definition, som Indenrigsministeren giver i sit Svar paa en Skrivelse, vi har tilsendt Indenrigsministeren om, hvad der skal forstaas ved „Medicin“. I dette Svar, der er trykt som Bilag 1 til Betænkningen, staar der, at „Medicin“ omfatter „den af Sygekassens Læger ved Recept anordnede Medicin, men derimod ikke Haandkøbsmedicin, Arkana, Forbindstoffer eller lignende“. Ordet „Arkana“ tror jeg, Ministeren skulde ændre en lille Smule, og det kunde Ministeren gøre, ogsaa under Hensyn til, hvad der staar i selve Svaret, at Begrebet „Medicin“ er afhængigt af de skiftende Tidens Opfattelse. Det har vist sig, at et saa udmærket moderne Stof som Incitamin, det af Professor Fischer opfundne Medikament, betragtes som et Slags Arkanum. Det vilde dog være Synd at nægte Sygekassepatienterne et saa udmærket Stof. Ligeledes tror jeg, at en Række andre almindelige Medikamenter meget let vilde kunne falde udenfor det, som Sygekasserne er forpligtede til at yde. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage Hensyn hertil under Lovforslagets videre